

Til lovgivningogoeкономи@skm.dk og cbh@skm.dk

Vedr. j.nr. 2019-5617 Lovforslag om ændring af skatteforvaltningsloven

Høringssvar fra Foreningen af Danske Skatteankenævn (FDS)

FDS kan vedrørende den genfremsatte del af L212 henholde sig til Foreningens tidligere afgivne høringssvar af 19. februar 2019, med følgende opfølgende bemærkning vedrørende den foreslåede honorar-model:

I aftaleteksten er skrevet at vederlaget skal sættes i forhold til det arbejde, der bliver udført, og at det derfor gøres delvist afhængig af antallet af sager, der bliver afgjort i hvert nævn. Dette antages at bygge på Notat nr. 11. I notatet anføres, at det maksimale vederlag efter den nye model "er på niveau med det maksimale vederlag i den nuværende struktur". Dette vil langt fra være tilfældet, idet den sagsafhængige del af vederlaget baseres på antallet af medlemmer i et nævn, og ikke på det aktuelle antal sager et givent medlem deltager i behandlingen af.

I Notatet er beskrevet, hvad der vil svare til den nuværende vederlagsmodel. Hertil kræves 34 sager pr. medlem pr. år. For et nævn med 10 medlemmer svarer dette hermed til et antal afgjorte sager pr. år på 340 sager, uanset om dette nævn måtte være opdelt i besluttende led. For et nævn på 6 medlemmer svarer det til et årligt antal sager på 204.

Det samlede antal sager årligt bedømmes nu til at udgøre 1.700 sager, hvilket fordelt ligeligt på antallet af nævn (22), giver et gennemsnit på 77 sager årligt til hvert nævn. Hvis dette tal også skal divideres med antallet af medlemmer, fås et gennemsnitligt antal sager pr. medlem på 10 sager. Hermed vil der i de fleste nævn ske en reduktion af det variable vederlag fra kr. 29.900 til kr. 9.900.

Dette var ikke det politiske sigte med ændringen og er ikke overensstemmelse med den indgåede politiske aftale.

Hvis et nævn har 210 afgjorte sager på et år og 7 medlemmer, vil tillægget tage udgangspunkt i 30 sager pr. medlem. Men samtlige medlemmer af nævnet har jo behandlet samtlige 210 sager, og deres honorering bør stå i forhold hertil.

Har 2 nævn det samme antal afgjorte sager, men forskelligt antal medlemmer, vil det nævn med færrest medlemmer blive honoreret for flest sager pr. medlem. Arbejdsindsatsen pr. medlem vil være den samme i begge nævn, og resultatet er derfor ikke rimeligt.

FDS indstiller, at der vælges en model for den variable del af vederlaget, som enten baseres på antallet af behandlede sager i hvert enkelt nævn, eller der vælges en model, som baseres på antallet af møder i de enkelte nævn.

Bemærkninger til lovforslaget om ændring af love om ændring af skatteforvaltningsloven:

FDS anerkender de processuelle udfordringer, der er ved indkaldelse af nye indstillinger til skatte- og vurderingsankenævn. På det kommunale plan vil den ændrede struktur, der foreslås, medføre, at der i mange kommuner vil være behov for egentlige omkonstitueringer, hvilket erfaringsmæssigt tager en del tid. Herudover vil adskillelsen af indstillinger til skatteankenævn og til vurderingsankenævn yderligere komplicere valget af kandidater til de nye indstillinger, jfr. herved også nedenfor.

Ad forslagets pkt. 2:

FDS anerkender, at de processuelle udfordringer bevirker, at de nye skatteankenævn tidligst kan forventes at være på plads til den 1. juli 2020.

Men dette hænger ikke sammen med, at perioden for fællesankenævn forlænges til den 31/12 2020:

Den foreslåede nye struktur indebærer bl.a., at der skal flyttes medlemmer fra fællesankenævn til skatteankenævn. Det forekommer uholdbart, og det er næppe tilsigtet, at disse medlemmer i en 6 måneders periode i givet fald skal være deltager i 2 nævn, både i de eksisterende fællesankenævn og i de nye skatteankenævn. En sådan dobbeltrolle har derhos ikke tidligere været en mulighed iht. lovgivningen.

Det har heller ikke været hensigten i den politiske aftale om en ny struktur på klageområdet at afskære nuværende medlemmer i fællesankenævn fra at blive indstillet til de nye skatteankenævn. Dette er især vigtigt for at kunne fastholde kontinuiteten og erfaringen i skatteankenævne. En væsentlig del af de nuværende fællesankenævns deltagere er tidligere deltagere i et skatteankenævn.

Alternativt kan fællesankenævnene risikere at blive næsten tømt for medlemmer, hvis disse vælger at prioritere skatteankenævnene, et helt uholdbart resultat.

Problemet består i de politisk besluttede og oprettede fællesankenævn. Så længe disse er i funktion, må de udgøre den mindste fællesnævner for, hvad der rent praktisk kan gennemføres på dette område.

FDS foreslår på denne baggrund, at funktionsperioden for de nuværende skatteankenævn forlænges til den 31/12 2020, således at den bringes i overensstemmelse med hvad der foreslås at gælde for de nuværende fællesankenævn.

København, den 7. september 2019

Richard Petersen

Fmd., FDS